

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-5468/09
van Oreste Rossi (EFD)
aan de Commissie

Betreft: Meervoudige Chemische Overgevoeligheid (MCS-syndroom)

Mij is ter ore gekomen dat in Italië 4000 mensen lijden aan het syndroom van Meervoudige Chemische Overgevoeligheid, een inflammatoire immuno-toxische aandoening die als blijvend gevolg heeft dat de patiënt het geringste contact met chemische stoffen niet meer tolereert.

MCS is een multisystemisch syndroom van milieu-intolerantie die aan de basis ligt van invaliderende pathologieën die betrekking hebben op diverse fysiologische systemen: de nieren, de bloedsomloop, de ademhaling, de spijsvertering, het integumentair systeem, het zenuwstelsel, het skelet en de spieren, en het endocriene en immuunsysteem. De symptomen komen voor na blootstelling aan meerdere van elkaar onafhankelijke chemische stoffen die in het milieu aanwezig zijn. De aandoening begint met een fase van chronische ontsteking, waarop een verdere ontwikkeling volgt, gekenmerkt door een hoge incidentie van diverse vormen van leukemie en tumoren: het lichaam reageert op de kleinste hoeveelheid synthetische chemische stoffen in het milieu, zoals pesticiden, ontsmettingsmiddelen, synthetische parfums, deodorants en geurstoffen voor het huis, bedrukt papier, inkt, kunststof, geneesmiddelen, narcosemiddelen, weefsels en stoffen, alle petrochemische producten. MCS is een van de ernstigste ziekten die tot nu toe in de wereld bekend zijn, omdat zij een volledig invaliderend effect heeft, dat leidt tot fysiek isolement en elke vorm van sociaal contact onmogelijk maakt.

Terwijl in de Verenigde Staten de ziekte wordt erkend (35 miljoen patiënten), weigert Italië al bijna tien jaar de aandoening te erkennen als weesziekte en ze op te nemen in het register, waardoor de betrokken patiënten nog steeds van alle rechten verstoken zijn. Toch heeft Europa al herhaaldelijk onderstreept aandacht te willen besteden aan het thema "milieu en gezondheid", zoals in het Huss-verslag.

Als Europa deze problematiek nog langer blijft ontkennen, wordt bevestigd dat er tweederangsburgers bestaan, die geen recht hebben op gezondheid.

In het licht van wat voorafgaat, wilde ik de Commissie vragen of zij bereid is adequate steun en effectieve diensten te verlenen aan de patiënten in de lidstaten die aan dit syndroom lijden, en ervoor te zorgen dat MCS wordt opgenomen in de nationale lijsten van weesziekten, waardoor de betrokkenen o.m. ook worden vrijgesteld van bepaalde extra kosten voor diagnose en therapie?